

Grad uheldigt, at en Mand kan være nødsaget til at træffe Afgjørelser paa Omraader, der maa siges at berøre ham personlig. Jeg siger ikke, at Følgen er, at han vil benytte sin Stilling til at være ubillig og uretfærdig, men jeg siger, at Skindet kan være imod, og at alene dette vil være uheldigt. Derfor maa Forholdet ordnes ad Lovgivningsveien, saa at det staar rent og klart, hvorledes Stillingen er.

Hvad de øvrige Ændringsforslag angaar, der ere stillede til § 22, kan jeg kun udtale, at Betænkningen giver overmaade saa Motiver om, hvorfor de ere stillede. Eibels siger man Nei, fordi man har sagt Nei før, undertiden siger man, at man ikke kan sige Ja af Hensyn til den kommende Hærrrevision (Berntsen: Hør!) — det „Hør“ skal jeg tage til Indtægt — og paa enkelte andre Omraader siger man, at man maa høre, hvad der er at sige til Forsvar for andre Poster, inden man kan tage sin endelige Beslutning. Jeg skal tilladv mig at udvilde Lidt af, hvad der kan tale til Forsvar for nogle af de Ændringerne vedrørende Poster, og hvis Følgen deraf kunde blive, at det ærede Flertal vilde tage Anledning til at forandre sin Beslutning, skulde det være mig meget kjært. Der er 4 Ændringsforslag, der have en vis Familielighed, det er Forslagene under Nr. 89, 96, 97 og 105. Jeg vilde finde det fuldstændigt og rigtigt, om Rigsdagen kom til Krigsministeren og sagde: Det er kommet til vor Kundskab, at, uagtet man har truffet den Bestemmelse, at der f. Ex. for Jobfolkets Vedkommende er 6 Maaneders Uddannelsesetid, anvender man dog Mandskabet i denne Tid til en stor Mængde Arbejde, som ikke have det Mindste med deres Uddannelse af bestille, og derfor opfordre vi Ministeren alvorlig til at spørge for, at den Tid, hvori Mandskabet skal uddannes, kun anvendes i dette Diemed og ikke til Andet. Men nu kommer den ærede Minister og siger til Rigsdagen: Der er en hel Del Arbejde, som maa udføres af Soldaterne, uagtet det ikke har det Alleringeste med deres Uddannelse af bestille, og jeg beder derfor om at faae Militærarbejdere og leiet Hjælp, for at den Tid, hvori det indkaldte Mandskab er inde, uheldigende kan bruges i det rette Diemed — og dertil sige de Herrer, at det kunne vi ikke gaa ind paa (Ordføreren (Berg): Soldaterne skulle ikke opvartes.). Det ærede Medlem kan dog ikke mene, at vi skulle opdrage Soldaterne til at vasse Guld og den Slags Ting, det er ikke derfor, man indkalder Soldater. Det første af mig nævnte Ændringsforslag er det under Nr. 89 angaaende de til „anden Tjeneste“ indkaldte Militærarbejdere. Udvalget har svaret Nei til dette Forlangende under Hensyninger til, hvad man har sagt i Samlingen 1877—78. Udtalelsen findes i Betænkningen for 1877—78 og lyder saaledes: „Udvalget finder ikke Anledning til forud for Hærløvens Revision at gaa ind paa

en Bestemmelse af denne Art og foreslaar derfor Kontoen nedsat med et tilsvarende Beløb.“ Men dette Forlangende har ikke det Allermindste med Hærløvens Revision at bestille, og efter min Mening er denne Fordring fra den ærede Krigsministers Side saa fuldstændigt i Overensstemmelse med Hærløvens Ord og Mand, at jeg ikke kan forstaa, at man kan negte dette, naar Krigsministeren forlanger det. Jeg skal nemlig gjøre opmærksom paa, at med Hensyn til Militærarbejdere siger Hærløven i sin § 30, at af de udfrevne Militærarbejdere indkaldes aarlig til Kravtjenesten 160, til Hestepasertjenesten 180, til Sundhedstropperne 112 og til „anden Tjeneste“ det efter det forskjellige Behov nødvendige Antal. Der er altsaa ikke i Hærløven figeret noget som helst Antal af Militærarbejdere, der skal indkaldes til „anden Tjeneste“, og naar Krigsministeren i Genhold her til forlanger 113 Militærarbejdere dertil, staar

Rettelser.

- Ep. 1837, L. 26 f. n.: „Folket, som“ læs: „Folket i Almindelighed, som“.
- 1838, L. 27 f. n.: „hjælpe den“ læs: „hjælp dem“.
- — L. 25 f. n.: „Krogene, naar de blot ikke skulle have Tab ved dem; men de Understøttelser, som der uddeles, skal jeg ikke tale om“ læs: „Krogene. Dog bør Stolen ikke have Tab ved dem. Vedrørende de Understøttelser, som der uddeles, skal jeg ikke tale videre om“.
- 1838, L. 2 f. n.: „for Kost“ læs: „for Undervisning, Kost“.
- 1839, L. 1 f. o.: „men kun hørt den oplæse — finder jeg veiledende“ læs: „kun hørt noget af den oplæse — finder jeg veiledende“.
- 1839, L. 22 f. o.: „adskillige Kunstlærer, som denne Mand har,“ læs: „adskillige Ting, som denne Mand har udtalt“.
- 1839, L. 12 f. n.: „skulle gives til de smaa Skoler“ læs: „skulde gives især af Hensyn til de smaa Skoler“.
- 1839, L. 1 f. n.: „Var det for“ læs: „Var det udelukkende for“.
- 1840, L. 14 f. o.: „til at uddele, hvad“ læs: „til at uddele efter Skjøn, hvad“.
- 1840, L. 14 f. n.: „Vi modtage“ læs: „Vi Højskoleforstandere modtage“.
- 1855, L. 1 f. o.: „Der er imidlertid — Folkehøjskolerne Vedkommende,“ læs: „Der er imidlertid en væsentlig Forskel mellem Tilsyn og Bistand; kan Bistanden blive af samme Slags, som den Hr. Docent Bjord ved Landbohøjskolen yder ved Uddelingen af de aarlige Sommerkursus for Lærere, saa er det Noget, som Ingen kan have Noget imod for Folkehøjskolerne Vedkommende,“.
- 1855, L. 33 f. o.: „nogen Betænkning“ læs: „ingen Betænkning“.
- 1866, L. 9 f. n.: „Søforterne“ læs: „Søfortaktivet“.